

prima instanță: S. Daguța

dosarul nr. 2ra-1889/16

instanța de apel: L. Popova, V. Brașoveanu, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

judecătorii

Valentina Clevadi

Nicolae Craiu, Mariana Pitic

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Lal”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gandrabur Valeriu împotriva societății cu răspundere limitată „Lal” privind eliberarea lotului prin evacuare, obligarea înlăturării obstacolelor și asigurării accesului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, prin care s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Lal” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 01 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 05 noiembrie 2014, Gandrabur Valeriu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Lal” privind eliberarea lotului prin evacuare și obligarea înlăturării obstacolelor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2007 a fost admisă acțiunea înaintată de către el împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, fiind astfel obligat Consiliul să atribuie lotul de pămînt nr. 13 din str. Ginta Latină, mun. Chișinău în proprietatea dînsului.

Întru executarea deciziei Curții de Apel Chișinău, prin decizia nr. 5/33 din 18.05.2010 Consiliul municipal Chișinău a decis atribuirea în proprietate sa privată a unui lot de pămînt cu nr. 13, suprafața de 265 m², în cartierul locativ din str. Ginta Latină, mun. Chișinău, iar în baza acestei decizii la data de 10.06.2010 între el și Primăria mun. Chișinău a fost semnat contractul de vînzare-cumpărare a terenului

menționat, contractul fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la data de 22.06.2010.

A mai indicat reclamantul că, terenul menționat a făcut parte din terenul cu suprafața totală de 1,75 ha, transmis în posesia SRL „Lal” prin contractul de arendă funciară nr. 807/96, încheiat la 07.11.1996 cu Primăria mun. Chișinău, însă prin hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 05.11.2003 în contractul de arendă s-au efectuat modificări în pct. 11 în partea micșorării suprafeței date în arendă, lăsînd în folosința SRL „Lal” terenul cu suprafața doar de 0,787 ha, totodată, fiind obligată SRL „Lal” să elibereze lotul de teren cu suprafața de 0,963 ha din str. Ginta Latină, pe care este amplasată stația de parcare-auto, cu demolarea construcțiilor aflate pe acest teren și aducerea lotului de teren în starea inițială.

Deoarece, SRL „Lal” nu execută hotărârea judecătorească ce ține de eliberarea terenului cu suprafața de 0,963 ha, iar din acest teren destinat cartierului locativ dînsului î-i aparține cu drept de proprietate lotul cu nr. 13, a înaintat în adresa SRL „Lal” o notificare de eliberare a terenului cu suprafața de 265 m² și înlăturarea obstacolelor în folosirea proprietății.

Deși pîrîtul a recepționat notificarea, nu a eliberat terenul ce-i aparține dînsului în proprietate și continuă să ocupe acest teren, refuzînd accesul la el.

Suplimentar menționează că, anterior un litigiu similar a fost examinat în instanțele de judecată, însă s-a considerat că el a pretins la apărarea dreptului de proprietate asupra terenului situat în mun. Chișinău str. Ginta Latină nr. 13, pe cînd de facto, terenul atribuit și aflat în proprietatea lui este în mun. Chișinău str. Ginta Latină nr. 20, constituind o parte din terenul cu suprafața de 0,963 ha, pe care pîrîtul SRL „Lal” este obligată să-l elibereze pentru cartierul locativ preconizat de Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău, care au confirmat prin scrisoarea din 14.05.2014 amplasarea terenului său în interiorul terenului îngrădit neautorizat de SRL „Lal”, fiind utilizat ca parcare auto.

Relevă că, anume SRL „Lal” prin interzicerea accesului la terenul său, îi creează obstacole în folosirea proprietății și anume, a terenului nr. 13, din str. Ginta Latină nr. 20, mun. Chișinău, înregistrat cu nr. cadastral 0100311.250.

Solicită reclamantul, eliberarea lotului cu suprafața de 265 m.p., cu nr. 13, nr. cadastral 0100311250, care e situat pe teritoriul parcării din str. Ginta Latină 20, mun. Chișinău și care aparține cu drept de proprietate familiei Gandrabur; evacuarea SRL „Lal” cu toate bunurile de pe proprietatea sa, lotul de teren cu suprafața de 265 m.p., cu nr. 13, situat în mun. Chișinău, str. Ginta Latină, cu nr. cadastral 0100311250, pe care pîrîtul îl ocupă abuziv ca parcare; obligarea SRL „Lal” de a nu pune obstacole în folosirea proprietății sale, lotul de teren cu suprafața de 265 m.p., nr. 13, situat în mun. Chișinău, str. Ginta Latină, cu nr. cadastral 0100311250.

Ulterior, reclamantul și-a completat cerințele, solicitînd suplimentar obligarea SRL „Lal” să-i asigure accesul la lotul nr. 13, cu nr. cadastral 0100311250, care-i

aparține cu drept de proprietate și care e situat pe teritoriul parcării auto din str. Ginta Latină nr. 20, mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 01 iunie 2015 acțiunea a fost admisă, fiind dispusă evacuarea SRL „Lal” de pe terenul cu suprafața de 265 m², ce reprezintă lotul nr. 13 cu nr. cadastral 0100311.250 din str. Ginta Latină nr. 20, mun. Chișinău, înregistrat cu drept de proprietate după Gandrabur Valeriu și Gandrabur Tamara. S-a obligat SRL „Lal” să înlăture obstacolele în folosirea terenului cu suprafața de 265 m², ce reprezintă lotul nr. 13 cu nr. cadastral 0100311.250 din str. Ginta Latină nr. 20, mun. Chișinău, de către proprietarii Gandrabur Valeriu și Gandrabur Tamara. S-a obligat SRL „Lal” să asigure accesul proprietarilor Gandrabur Valeriu și Gandrabur Tamara la terenul cu suprafața de 265 m², ce reprezintă lotul nr. 13 cu nr. cadastral 0100311.250 din str. Ginta Latină nr. 20, mun. Chișinău.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Lal” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Lal” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 01 iunie 2015.

La 10 iunie 2016, SRL „Lal” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerînd-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele pricinii și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Susține recurentul că, instanțele de judecată urmau să dispună încetarea procesului avînd în vedere că anterior intimatul s-a mai adresat în judecată cu o cerere similară.

De asemenea menționează că, SRL „Lal” cu bună-credință își îndeplinește condițiile contractuale, iar intimatul poate să se folosească de dreptul său la prelungirea sau la încheierea unui nou contract de arendă.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către SRL „Lal”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Lal” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează că, conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în

cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Lal”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Lal”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic